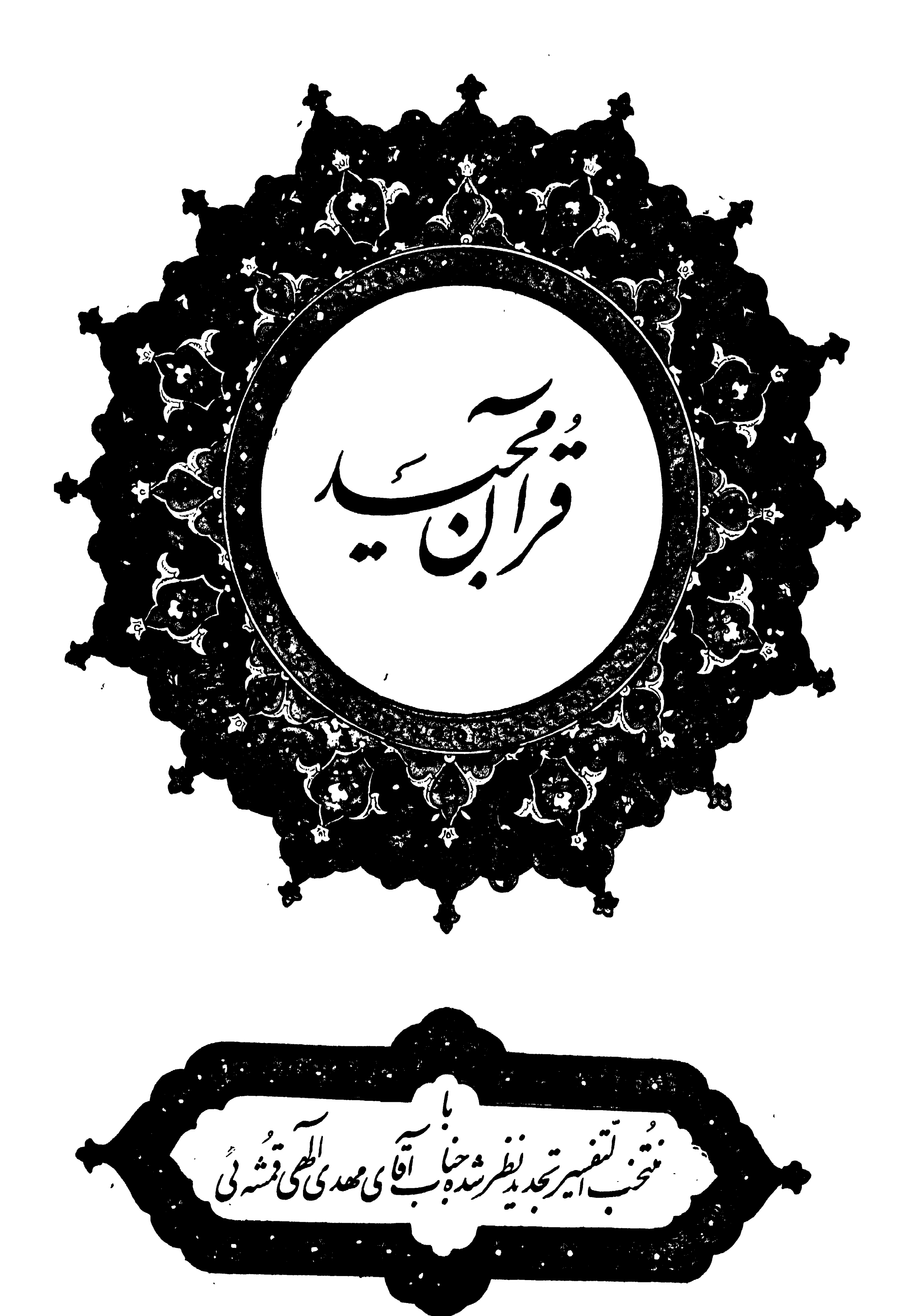
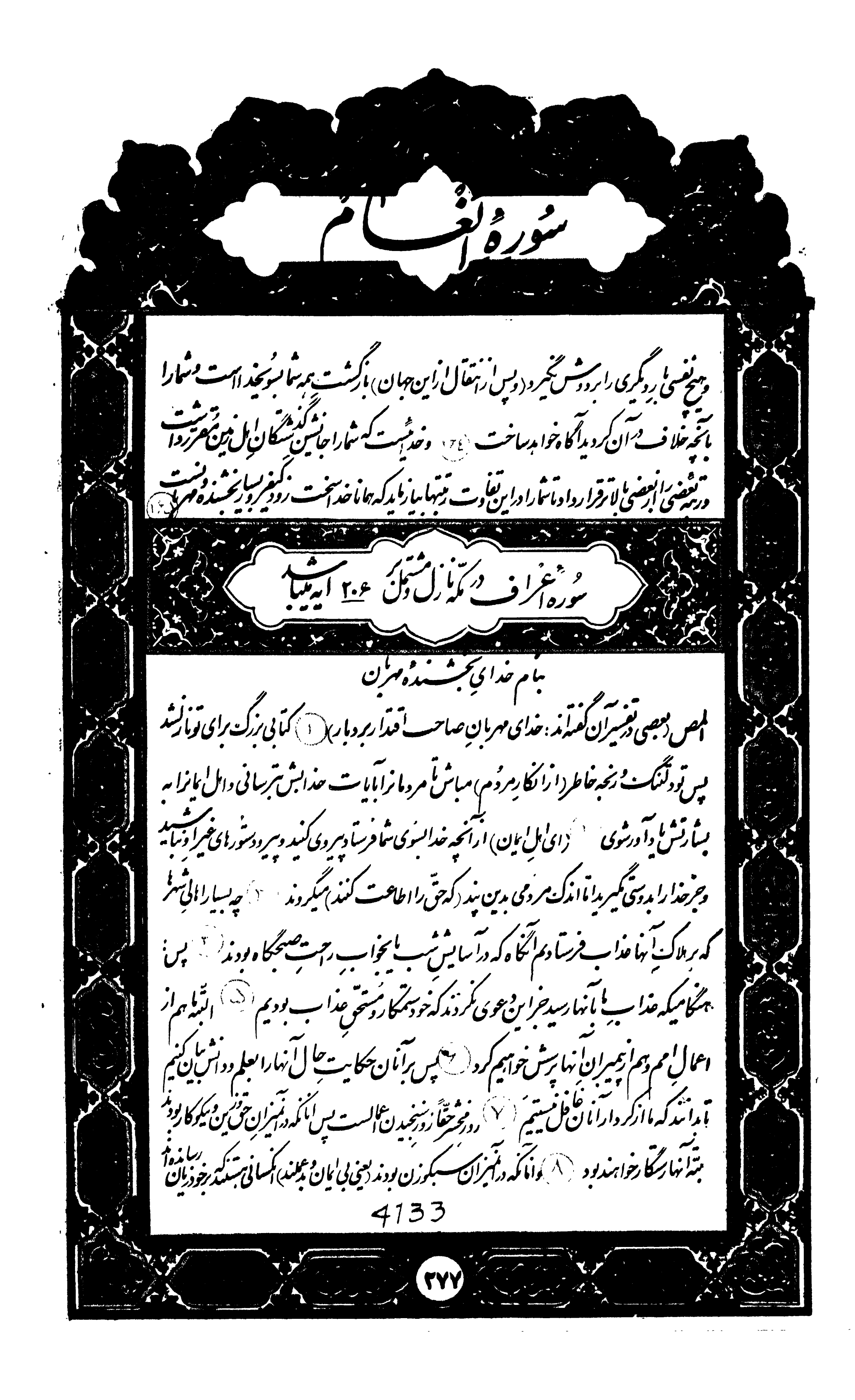

قرآن مجید
با
منتخب التفسیر تجدید نظر شده جناب آقای مهدی الهی قمشه ئی

وبقیامت ایمان نمیاورند و از خدای خود بسوی بتان بازمیگردند (۱۵۰) بگو ای پیغمبر بیائید تا آنچه خدا بر شما
حرام کرده همه را بیان کنم و در مرتبه اوّل اینکه شرک بخدا هیچ چه نیاورید (نه در عقیده و نه در عمل) و دیگر آنکه
درباره پدر و مادر احسان کنید. دیگر اولاد خود را از بیم فقر نکشید. ما شما و آنها را روزی میدهیم و دیگر بکارهای
زشت آشکار و نهان نزدیک نشوید و نفسی را که حرام کرده جز بحق (بحکم حق و قصاص) بقتل نرسانید. شما را
خدا بدان سفارش نموده باشد که (در مصلحت این احکام) تعقل کنید تا از روی عقل و فهم عمل کنید و سعادت یابید.
(۱۵۱) و هرگز بمال یتیم نزدیک نشوید تا آنکه بحد رشد و کمال رسد و براستی کیل و وزن را تمام دهید (و خیانت بر
کمفروشی و گران فروشی را ترک کنید و بدانید که) ما هیچکس را بقدر توانائی تکلیف نکرده‌ایم و هرگاه سخنی گوئید
بعدالت گرائید هرچند درباره خویشاوندان باشد و بعهد خدا وفا کنید (اوامر و نواهی خدا را اطاعت کنید)
اینست سفارش خدا بشما باشد که متذکر و هوشمند شوید (۱۵۲) و اینست راه راست پیروی آن کنید و از راههای
دیگر که موجب تفرقه شماست جز از راه خدا متابعت نکنید اینست سفارش خدا بشما باشد که پرهیزکار شوید
(۱۵۳) پس آنگاه بموسی کتاب کامل دادیم برای تکمیل نفوس هر نیکوکار و برای تفصیل و بیان حکم هر چیز و
برای هدایت و رحمت باشد که مردم بلقاء خدا ایمان آرند (۱۵۴) و این قرآن کتابیست که ما با برکت و
خیر بسیار فرستادیم از آن پیروی کنید و پرهیزکار شوید باشد که مشمول رحمت و لطف ایزد گردید.
(۱۵۵) قرآن را برای این فرستادیم تا نگوئید که کتاب تورات و انجیل پس بر دو طایفه یهود
و نصاری فرستاده شد و ما از تعلیم و درس آن کتاب غافل و بی بهره ماندیم (۱۵۶)

یا گوئید اگر کتاب بر ما فرستاده میشد ما بهتر از آنان براه هدایت میشتافتیم پس بشما هم از طرف پروردگارتان
حجّت آشکار و هدایت و رحمت در رسید اکنون کیست ستمکارتر از آنکه آیات الهی را تکذیب کند و از اطاعت
حق روی بگرداند بزودی آنانرا که از آیات ما روی گردانیده و مخالفت کرده اند بعذاب سخت مجازات کنیم بکیفر
آنکه از آیات ما اعراض میکنند (۱۵۷) آیا منکران انتظاری دارند جز آنکه فرشتگان قهر برآنها درآیند و یا امر خدا و قضای
الهی برآنان در رسد و همه هلاک شوند یا برخی دلائل و آیات خدا (یعنی علائم قطعی مرگ یا قیامت یا ظهور سلطنت حقّه
اسلام آشکار شود) روزی که بعض آیات قهر و غضب خدای تو برآنها برسد آنروز هیچکس را ایمان نفع نبخشد اگر از آن
پیش ایمان نیاورده و یا در ایمان کسب خیر و سعادت نکرده باشد. بگو شما در انتظار نتیجه اعمال زشت خود باشید
ما هم در انتظار نتیجه اعمال صالح خویش هستیم (۱۵۸) آنانکه دین را پراکندند و در آن فرقه فرقه شدند چشم از آنها بپوش
که چنین کسان بکار تو نیایند از دست آنها غمگین مباش که مجازات کار آنها با خدا است. بعد از این به
عقاب آنچه میکنند سخت آگاهشان میگرداند (۱۵۹) هر کس کار نیکو کند او را ده برابر آن خواهد بود و هر کس
کار زشت کند جز بقدر آن کار زشت مجازات نشود و برآنها اصلا ستم نخواهد شد (۱۶۰) بگو ای پیغمبر محقّقاً
مرا خدا براه راست هدایت کرده است بدین استوار و آئین پاک ابراهیم که وجودش از لوث شرک و عقاید باطل
مشرکین منزّه بود (۱۶۱) بگو ای پیغمبر همانا نماز و طاعت و کلیّه اعمال من و حیات و ممات من همه برای خدا است که پروردگار
جهانیانست (۱۶۲) او را شریک نیست و بهمین اخلاص کامل مرا فرمان داده اند و من اوّلین کس هستم که مطیع و تسلیم امر خدا میباشم
(۱۶۳) بگو ای پیغمبر آیا من غیر خدا را بربوبیت گزینم؟ در صورتیکه خدا ربّ همهٔ موجودات است هیچکس چیزی نیندوزد مگر بر خود

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ
ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا
وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّنِي
هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ
أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا

و هیچ نفسی بار دیگری را بر دوش نگیرد (و پس از انتقال از این جهان) بازگشت همه شما بسوی خدا است و شما را
بآنچه خلاف در آن کردید آگاه خواهد ساخت (۱۶۴) و خدا است که شما را جانشین گذشتگان اهل زمین مقرر داشت
و رتبه بعضی را از بعضی بالاتر قرار داد تا شما را در این تفاوت رتبها بیازماید که همانا خدا سخت زود کیفر و بسیار بخشنده و مهربانست (۱۶۵)

سورهٔ اعراف در مکه نازل و مشتمل بر ۲۰۶ آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

المص (بعضی در تفسیر آن گفته‌اند: خدای مهربانِ صاحب اقتدار بردبار) (۱) کتابی بزرگ برای تو نازل شد
پس تو دلتنگ و رنجه خاطر (از انکار مردم) مباش تا مردمانرا بآیات خدا بترسانی و اهل ایمانرا به
بشارتش یاد آور شوی (۲) (ای اهل ایمان) از آنچه خدا بسوی شما فرستاد پیروی کنید و پیرو دستورهای غیر او نباشید
و جز خدا را بدوستی نگیرید اما اندک مردمی بدین پند (که حق را اطاعت کنند) میگروند (۳) چه بسیار اهالی شهرها
که بهلاکِ آنها عذاب فرستادیم آنگاه که در آسایش شب یا بخواب راحت صبحگاه بودند (۴) پس
هنگامیکه عذاب ما بآنها رسید جز این دعوی نکردند که خود ستمکار و مستحق عذاب بودیم (۵) البته ما هم از
اعمال امم و هم از پیمبران آنها پرسش خواهیم کرد (۶) پس بر آنان حکایت حال آنها را بعلم و دانش بیان کنیم
تا بدانند که ما از کردار آنان غافل نیستیم (۷) روز محشر حقا روز سنجیدن اعمال است پس آنانکه در میزان حق وزین و نیکوکار بودند
البته آنها رستگار خواهند بود (۸) و آنانکه در میزان سبکوزن بودند (یعنی بی ایمان و بدعمل) آنکسانی هستند که بر خود زیان رسانده‌اند

4133

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ آيَاتٍ

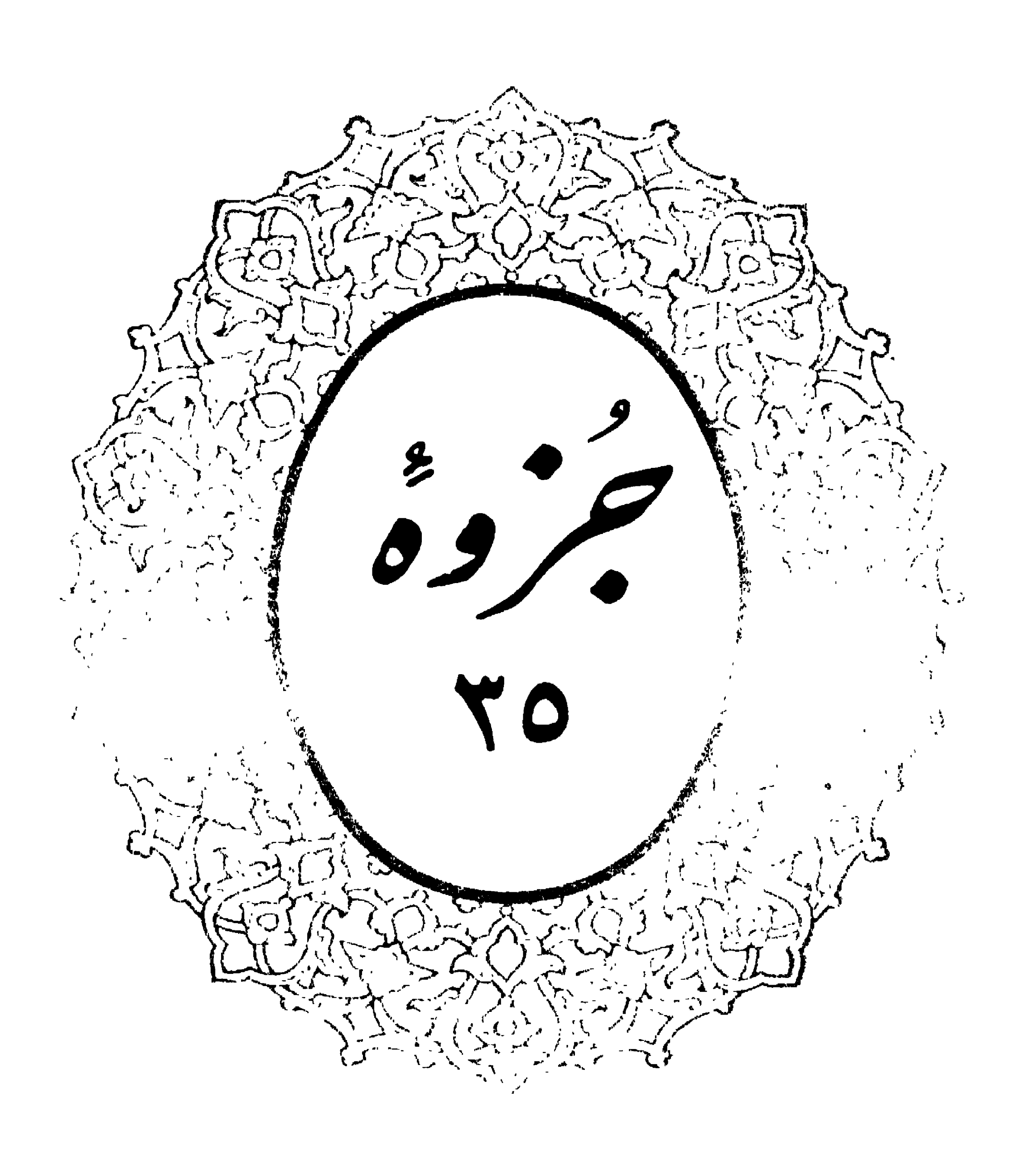
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

المص ﴿١﴾ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ
بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ
إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ
أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

چون بآیات و رسل خدا ستم کرده اند (۹) و همانا شما (فرزندان آدم) را در زمین تمکین و اقتدار بخشیدیم
و در آن بر شما معاش و روزی از هر گونه نعمت مقرر کردیم لکن اندکی از شما شکر نعمتهای خدا را بجا میآورید (۱۰)
و همانا شما آدمیان را بیافریدیم و آنگاه که بدین صورت کامل آراستیم فرشتگانرا به سجدهٔ آدم مأمور کردیم همه
سجده کردند جز شیطان که از جمله سجده کنندگان نبود (یعنی در حقیقت از نوع فرشتگان نبود) (۱۱) خدا
بدو فرمود: چه چیز تو را مانع از سجده آدم شد که چون تو را امر کردم نافرمانی کردی؟ پاسخ داد: من از او بهترم که مرا
از آتش و او را از خاک آفریده (۱۲) خدا به شیطان فرمود از این مقام فرود آ که ترا نرسد بزرگی و نخوت ورزی
بیرون شو که تو از زمرهٔ فرومایگانی (۱۳) شیطان گفت: مرا تا روزیکه خلایق (برای جزای نیک و بد شان)
برانگیخته شوند مهلت ده (۱۴) خدا فرمود البته مهلت خواهی داشت (۱۵) شیطان (مذهب جبر را بنا کرد)
گفت: چون تو مرا گمراه کردی من نیز بندگانت را از راه راست که شرع و آیین تواست گمراه گردانم.
(۱۶) آنگاه از پیش روی و پشت سر و طرف راست و چپ آنان درمیایم (و هر یک از قوای ادراکی
آنهارا بمیل باطل میکشم) تا بیشتر آنان شکر نعمت بجا نیاورند (۱۷) خدا شیطانرا گفت: بیرون شو که تو رانده درگاه
مائی: هر که از فرزندان آدم ترا پیروی کند جهنم را از تو و آنان بیقین پر میگردانم (۱۸) و ای آدم تو با جفت خود
در بهشت منزل گزینید و از هر چه بخواهید تناول کنید لکن نزدیک این درخت نروید (درخت گندم یا انگور یا سیب
یا غیره) که بدعمل شده برخویش ستم خواهید کرد (۱۹) آنگاه شیطان هر دو را وسوسه فریب داد تا زشتیهای پوشیدهٔ
آنان پدیدار شود و بدروغ گفت: خدا شما را از این درخت نهی نکرد جز برای اینکه مبادا دو پادشاه شوید یا عمر

بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ
ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ
السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ
لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ
يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ
لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا ۖ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا
الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

الخالدين ﴿٢٠﴾ وقاسمهما اني لكما لمن الناصحين ﴿٢١﴾ فدلىهما بغرور
فلما ذاقا الشجرة بدت لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان عليهما من
ورق الجنة وناداهما ربهما الم انهكما عن تلكما الشجرة واقل
لكما ان الشيطان لكما عدو مبين ﴿٢٢﴾ قالا ربنا ظلمنا انفسنا
وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين ﴿٢٣﴾ قال اهبطوا
بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ﴿٢٤﴾
قال فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون ﴿٢٥﴾ يا بني آدم قد انزلنا
عليكم لباسا يواري سوءاتكم وريشا ولباس التقوى ذلك
خير ذلك من آيات الله لعلهم يذكرون ﴿٢٦﴾ يا بني آدم لا يفتننكم
الشيطان كما اخرج ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما
ليريهما سوءاتهما انه يراكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا
جعلنا الشياطين اولياء للذين لا يؤمنون ﴿٢٧﴾ واذا فعلوا فاحشة
قالوا وجدنا عليها آباءنا والله امرنا بها قل ان الله لا يأمر
بالفحشاء اتقولون على الله ما لا تعلمون ﴿٢٨﴾ قل امر ربي بالقسط

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود